neb, et se innimenne rummalaste eksib, kes sůůd Jummala peale aiab, kui ta kässi hästi ei käi. — Nůůd tahhame meie ommeti ka sedda teist asja tähhele pañna, kellest meie wanna küllakubjas ůtles, et ses se sů piddi ollema, et meil nůůd teine luggu peaks ollema, kui meie essiwannemil. Mis assi se olli ommeti?

Ůks teine mees. Küllap ses ikka se sů on sedda ůkski ei woi salgada. Kange moisa tö ja piin teeb meile otsa peäle.

Josep. Eks siis meie wannemad ka moisa töod ei teinud, ja makso ei maksnud?

Küllakubjas. Küllap se teäda, et nemmad ilma töod teggematta ei olnud: agga mis nende tö olli meie tö wasto! se olli nenda kui lapse mäng.

Josep. Kas so meles on weel, wanna taat, kui paljo teggo so issa moisa teggi?

Küllakubjas. Miks ma ei mälleta! Meie issal onsal ollid addra maad ja heina-

namaad käes; ja piddas teolisse allate ja waimo allate moisas.

Josep. Kui paljo innimessi teid siis olli tallus?

Küllakubjas. Meil olli, issa ja emma, lel ja lelle naene, se on, nelli töteggiad innimessed, kui meie lapsed alles wäetimad ollime. Se olli pärrast katko, kui ei olnud paljo rahwast.

Josep. Kui paljo lojussi olli teil sel puhhul?

Küllakubjas. Meil olli Jummal tännatud paar hobbosi, olli paar härgi, olli tükki nelli lehma, olli lambokessi ja seaporsad —

Josep. Kas siis sinno issa joudis selle rahwaga ja nende lojustega addra maad harrida? ja peälegi moisa teggo tehha?

Küllaknbjas. Egga ta keik maad ei prukind: harris ni paljo kui ta joudis: muist maad ollid kellus. Agga olli Jummal

Eesti Ma-Rahwa Kalender 1790, lk. 21